

Maija Einfelde. Organ Music

The Walcker Organ of Riga Cathedral
Organist Ilze Reine

Maija Einfelde. Organ Music

Organist Ilze Reine

1. Iz senseniem laikiem / From Long Ago (1992)	8:04
Trīs noktirnes / Three Nocturnes (1988)	
2. I.	6:20
3. II.	2:30
4. III.	5:18
5. Crucifixus (1989)	9:18
6. Ave Maria (1994)	7:05
7. Sanctus (1999)	6:27
Trīs jūras dziesmas / Three Songs of the Sea (1994)	
8. I.	5:10
9. II.	4:14
10. III.	4:04
11. Balāde / Ballade (1987)	12:55

TT: 1:11:24

Ēģelnieces asistenti / Organ assistants Jolanta Barinska, Jēkabs Reinis
Recorded at: Riga Cathedral, October 14, November 22, 2025, January 6, February 17, 2026
Recording producer & sound engineer: Varis Kurmiņš
Editing, mixing, mastering: Varis Kurmiņš
Booklet text: Ieva Rozenbaha
English translation: Amanda Zaeska
Photos: Jānis Deinats, private archive
Design: Gundega Kalendra, raugs.eu
Executive producers: Aigars Reinis, Aleksandra Line
© © LMIC/SKANi 179, 2026
skani.lv

LATVIJAS MŪZIKAS
INFORMĀCIJAS CENTRS

Kultūras ministrija

VALSTS
KULTŪRKAPITĀLA FONDS

MŪZIKA RĪGAS DOMĀ
MUSIC AT RIGA CATHEDRAL

The first thing I can say about Maija Einfeldē's music is that it's deep and authentic. At times, it's very poignant and painful; at other times, it's infinitely poetic and lyrical. It's ever-changing and unpredictable. It reveals stories that evoke the scents of Latvian nature, transport one to enchanted fairytale forests, touch the listener with folk motifs, make one ache and struggle and persevere. Yet it also helps us preserve a glimmer of hope. Einfeldē is very sparing with her dynamic markings, but this gives the performer great freedom and responsibility in choosing registration colours. I cannot imagine a more wonderful instrument than the Riga Cathedral organ to bring this music to life.

Organist Ilze Reine

Maija Einfelde – a composer, educator and remarkable figure whose life and creative journey, much like her music, are imbued with passion, intensity and genuineness. Born in the town of Valmiera in 1939, she studied music in Liepāja, Limbaži, Cēsis and Riga. In 1966 she graduated from Jānis Ivanovs' composition class at the Latvian State Conservatory. She has taught music theory and composition at various music schools and secondary schools in Latvia.

In the 1970s and 80s, Einfelde composed mainly instrumental and vocal chamber music. In the 1980s, she began also composing for organ and symphonic orchestra, and since the 1990s, she has focused on choral music.

In 1996, in collaboration with the Latvian Radio Choir Chamber Singers under the direction of conductor Kaspars Putniņš, Einfelde composed the chamber oratorio *Pie zemes tālās...* (At the Edge of the Earth...) based on motifs from the tragedy Prometheus Bound by Aeschylus. In 1997, it was recognised as the best choral work among 299 entries to the international Barlow Endowment for Music Composition Competition in the United States. This success was followed by widespread international recognition and acclaim. Einfelde's works are performed at concerts and festivals throughout Europe, the United States and Canada. They have been performed by the Hilliard Ensemble, the BBC Singers, the RIAS Chamber Choir, Ars Nova Copenhagen, the Estonian Philharmonic Chamber Choir, the Swedish Radio Choir, the Netherlands Radio Choir Ensemble and many others, including, of course, the Latvian Radio Choir, the State Choir *Latvija* and the *Dzintars* women's choir.

Einfelde is a two-time recipient of the Latvian Grand Music Award (in 1997 for *Pie zemes tālās...*, and in 2019 for lifetime achievement) and a holder of the Order of the Three Stars, 4th Class (2006). Among other awards, she is also a two-time winner of the Latvian Copyright Infinity Award: in 2002 for the international use of her compositions *Pie zemes tālās...*, *Sirēnu sala* (The Island of the Sirens) and *Ave Maria*; and in 2019 for the performance of her composition *Lux aeterna* in Germany, Sweden and the United States.

Einfelde's music is vivid, idiosyncratic, harsh and poignant. It brings together the irreconcilable neo-romanticism of internal and external conflict, a nuanced tonal impressionism, and an emotionally heightened expressionism. The deeply emotional tension in her music oscillates across a wide range of moods, from lyrically meditative to harshly restless imagery. Einfelde's childhood friend Mirdza Kūlmane described the essence of her music with a fitting comparison: "Maija, your music seems to me like a bird with broken wings that nevertheless feels ready, time and again, to fly, to soar freely up into the air."

Einfelde's oeuvre includes seven pieces for solo organ: *Balāde* (Ballade, 1987), *Trīs noktirnes* (Three Nocturnes, 1988), *Crucifixus* (1989), *Iz seniem laikiem* (From Long Ago, 1992), *Ave Maria* (1994), *Trīs jūras dziesmas* (Three Songs of the Sea, 1994) and *Sanctus* (1999). Although born into a family of organists and organ builders, organ music did not enter her creative work until the late 1980s. Einfelde admits that the

organ is not among her favourite instruments, but she turned to composing organ music primarily because of the performers. Organist Tāivaldis Deksnis, for example, had sought to spark her interest in organ music, and he later performed the premieres of several of her compositions for organ. He called attention to Einfeldē's particular depth of thought, which, in his view, revealed her as an "organ-oriented" composer. Larisa Bulava, for her part, who has frequently included Einfeldē's organ music in her concert programmes, emphasises its powerful emotional charge, which deeply moves listeners: "In the music of hers that I have played, I trust her completely as a composer." Organist Kristīne Adamaite highlights the tension and complexity in Einfeldē's music for organ, yet she finds both the creative process and the result to be deeply rewarding.

Einfeldē's organ music is heard in Latvia and beyond its borders; it has also been recorded and released by various labels. "But I think I've exhausted the organ's timbre," she said in an interview. Time will tell.

* This text includes quotations from: Baiba Jaunslaviete (ed.). *Maija Einfeldē dzīvē un mūzikā* [Maija Einfeldē: Her Life and Music] (*Mūzikas akadēmijas raksti*, XIII). Riga: Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music, 2016.

From Long Ago (1992) was originally composed as Concertino *Iz senseniem laikiem* (1992) for four clarinets, but that same year Einfeldē also prepared a version for organ titled *Iz senseniem laikiem*, describing it as a daina, or Latvian folk song. She notes that she sees many similarities between the timbres of the clarinet quartet and the organ. The title *From Long Ago/Iz senseniem laikiem* is linked to the peaceful character of the main theme – a static, monotonous repetition of sounds reminiscent of a chant. Interestingly, in this work the composer employs her monogram – the letters of her surname, E-F-(E)-D-E – to build the gradual layering of sounds at the beginning of the piece.

Three Nocturnes (1988), unlike other compositions by Einfeldē in this genre, bears no resemblance to the lyricism of Frédéric Chopin's nocturnes. Instead, she says she was more influenced by the nocturnal visions found in Gustav Mahler's music. In the view of organist Larisa Bulava, *Three Nocturnes* is among Einfeldē's most impassioned works, while Aigars Reinis considers the cycle her most personal and intimate work.

Crucifixus (1989) is one of Einfeldē's most dramatic and sombre compositions for organ. The epigraph contains the text of Mark 15:24: "And when they crucified Him, they divided His garments, casting lots for them to determine what every man should take." Einfeldē has said of these lines: "This can also pertain to my native land, the small country of Latvia." Musicologist Baiba Jaunslaviete sees a similarity between *Crucifixus* and Krzysztof Penderecki's neo-Romantic sonorous technique, while Dace Aperāne, a composer and music researcher in the United States, compares the harmonies in *Crucifixus* to the dark blocks of colour in Mark Rothko's paintings.

Ave Maria is one of Einfeldē's best-known works, both in its version for solo organ and for choir with organ. It was originally composed as a song for women's choir with organ accompaniment and dedicated

to the distinguished choir conductor Ausma Derkēvica on her 65th birthday (1994); the version for solo organ was created a year later. Einfelds later also arranged *Ave Maria* for mixed choir and organ. Like the colourful stained-glass windows of a church, the piece's shifting texture and harmonic language illuminates individual voices and lines, thus reflecting various phrases of the traditional prayer ranging from peaceful and serene to passionate and ecstatic. "It's like the prayer of a simple country girl in church – a child's trusting, heartfelt view of life and destiny," says Einfelds of her *Ave Maria*.

Sanctus (1999) is Einfelds's last organ composition to date and is dedicated to organist Marta Cirkše-Ozoliņa. In the work's majestic message, three complementary elements come together in a sort of Trinity expressed through sound: the monologue of a powerful, proclaiming voice; a moving, undulating layer of pulsation; and a series of mighty Messianic chords.

Three Songs of the Sea (1994) originally emerged as a work for string orchestra titled *Simfonieta* (1991). In the second version of the piece, an oboe and a French horn were added to the string orchestra (1995). The composition was inspired by a Livonian legend: "On their way to church on a Sunday morning, some young men saw a shepherd on the shore with blue horses of the sea. One of the young men wanted to ride the horses. The shepherd tried to dissuade him, but to no avail. In the end, the shepherd mounted one horse and the young man another. The whole herd immediately galloped into the sea and, together with the two riders, vanished into the waves."

The version of this composition for solo organ was created in 1994, in commemoration of the *MS Estonia* ferry disaster. The vessel sank on 28 September 1994 in a storm on the Baltic Sea, killing 852 people, and Einfelds has stated, "In some way, this terrible sarcophagus in the depths of the sea made a deep impression on me."

Compared to the orchestral version, the work for organ is shorter but more dramatic. The movements in the Three Songs of the Sea cycle are played attacca. The first movement, or first canzona, initially evokes the image of a calm seascape, marked by trills and motifs of gentle ripples. As the movement develops, heavily accented chords emerge, which the composer associates with the splashing of waves. The second canzona is an energetic, menacing toccata exhibiting uncontrollable force. It depicts the mythical galloping of the blue horses of the sea as well as the sea's elemental, destructive power, which reaches a tragic culmination at the end of the movement. The third canzona of the cycle is like the calm after the storm, a sorrowful reflection on the tragic event. The movement and the cycle conclude with a new, rocking motif – a lullaby of the sea's waves for those who lie in the depths of the sea.

Ballade (1987) is Einfelds's first composition for organ. The work is dedicated to "the victims of 1905", which the composer links to a poem by Kārlis Skalbe on the theme of the revolution as well as the story of a young farmhand who was swept up in the tragic events of the revolution. This boy is symbolised

by a motif from a Midsummer song, which, in Einfelde's own words, takes on a jarring, even bloody harmonisation. Ballade is saturated with figurative, textural and harmonic contrasts. Harsh moods alternate with a sorrowful cantilena, and stormy passages with stillness. Organist Aigars Reinis writes: "Ballade is one of Einfelde's most concerto-like works for organ. Such a wealth of toccata elements and such sudden changes in texture and mood are rarely found in Latvian organ music."

Ilze REINE is a versatile organist whose repertoire places special emphasis on Baroque and Romantic organ music. A significant aspect of her artistic work is devoted to the music of Latvian composers. She has extensive experience in premiering contemporary Latvian music, performing works for solo organ, organ duet, and various chamber ensembles, most notably combinations of organ and trumpet. In recent years, she has released four CDs featuring music by Latvian composers, including recordings of works by Pēteris Vasks, Rihards Dubra, Imants Zemzaris, Aivars Kalējs, and others.

The artist regularly collaborates with Latvia's leading soloists and professional ensembles, including the Latvian Radio Choir and the State Academic Choir *Latvija*. She also performs Baroque music with the chamber orchestra *Sinfonietta Rīga* and the ensemble Bach d'Amour.

Ilze Reine studied organ performance at the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music under Associate Professor Larisa Bulava, earning a Master's degree in 1999. She also studied at the Church Music College in Herford, Germany (1993-1995). She further refined her professional skills at the organ academies of Stuttgart and Haarlem, and in masterclasses with distinguished European organists Jon Laukvik, Ludger Lohmann, Ewald Kooiman, and Olivier Latry. Her improvisation skills were developed through studies with Jürgen Essl and Peter Planyavsky.

Since 1996, Ilze Reine has served as organist and choir director at St. John's Church in Riga. She has taught improvisation at the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music and currently teaches at the Ventspils Secondary School of Music and the Jāzeps Mediņš Riga Music Secondary School.

Ilze Reine has performed in the Baltic States, France, Germany, Hungary, Sweden, Spain, and Israel, earning recognition for her musical excellence, stylistic versatility, and her contribution to promoting Latvian organ music internationally.

This album has been recorded using the **Riga Cathedral organ**, one of the most valuable organs in the world built in the Romantic era. It was built by *E. F. Walcker & Co* in 1883/1884. The organ has 124 registers, 4 manuals, a pedal and 6718 pipes placed on 26 wind-boxes. At one time, the Riga Cathedral organ was the largest in Europe and, for more than a century, it has inspired performers and composers and has enchanted listeners. The organ specifications can be found at doms.lv.

Pirmais, ko varu teikt par Maijas Einfeldes mūziku, – tā ir dziļa un īsta. Brīžiem ļoti skaudra un sāpīga, brīžiem bezgala poētiska un liriska. Mainīga un neparedzama. Tā atklāj stāstus, kas uzbur Latvijas dabas smaržu, aizved uz apburto pasaku mežu, pieskaras ar tautisku motīvu, liek sāpēt un cīnīties. Un tomēr – arī nezaudēt kādu cerības gaismas stariņu. Maija Einfelde ir ļoti skopa savās dinamikas norādēs; izpildītājam tas dod lielu brīvību un atbildību, izvēloties reģistrācijas krāsas. Nevaru iedomāties brīnišķīgāku instrumentu kā Rīgas Doma ērģeles, lai iedzīvinātu šo mūziku.

Ērģelniece Ilze Reine

Maija Einfelde – komponiste, pedagoge, izcila personība, kuras dzīves un daiļrades ceļš, tāpat kā viņas mūzika, ir skaudruma, intensitātes, patiesuma piesātināts. Dzimusi 1939. gadā Valmierā, mūziku mācījusies Liepājā, Limbažos, Cēsīs, Rīgā, 1966. gadā absolvējusi Jāņa Ivanova kompozīcijas klasi Latvijas Valsts konservatorijā, strādājusi par mūzikas teorijas un kompozīcijas pedagogi dažādās Latvijas mūzikas skolās un vidusskolās.

70. un 80. gados M. Einfelde komponējusi galvenokārt instrumentālo un vokālo kameramūziku, 80. gados daiļradē ienāk mūzika ērģelēm un simfoniskā mūzika, bet no 90. gadiem uzmanības centrā ir kormūzika.

1996. gadā sadarbībā ar Latvijas Radio kora grupu diriģenta Kasparu Putniņa vadībā tika sacerēta kameroratorija 12 balsīgam jauktajam korim *Pie zemes tālās...* (pēc Eshila traģēdijas *Saistītais Prometejs* motīviem), kas tika atzīta par labāko kordarbu 299 kompozīciju konkurencē un nesa uzvaru starptautiskajā Bārlova fonda kompozīciju konkursā ASV (*Barlow Endowment for Music Composition Competition*) 1997. gadā. Šim panākumam sekoja plaša starptautiska atziņība un atpazīstamība. Komponistes darbi skan koncertos un festivālos Eiropā, ASV un Kanādā. To atskaņojuši *Hilliard Ensemble*, *BBC Singers*, kamerkoris RIAS, *Ars Nova Copenhagen*, Igaunijas Filharmonijas kamerkoris, Zviedrijas Radio koris, Nīderlandes Radio kora ansamblis un daudzi citi, tajā skaitā, protams, Latvijas Radio koris, Valsts akadēmiskais koris *Latvija*, sieviešu koris *Dzintars*.

Maija Einfelde ir divkārtēja Latvijas Lielās mūzikas balvas laureāte – par kameroratoriju *Pie zemes tālās...* (1997) un *Par mūža ieguldījumu* (2019), Triju zvaigžņu ordeņa virsniece (2006), divreiz saņēmusi Autortiesību bezgalības balvu – 2002. gadā par skaņdarbu *Pie zemes tālās...*, *Sirēnu sala* un *Ave Maria* izmantojumu ārvalstīs, bet 2019. gadā – par skaņdarba *Lux aeterna* skaņējumu Vācijā, Zviedrijā un ASV. Komponiste godalgota vēl ar citiem apbalvojumiem.

Maijas Einfeldes mūzika ir spilgta, savrupa, sūra un smeldzīga. Tajā satiekas iekšēju un ārēju konfliktu nesamierināms neoromantisms, toņos niansēts impresionisms un sajūtās saasināts ekspresionisms. Mūzikas dziļi emocionālais spriegums svārstās plašā noskaņu gammā starp liriski meditātiem un skarbi trauksmainiem tēliem. Trāpīgu salīdzinājumu par komponistes mūzikas būtības raksturojumu ir izteikusi Maijas Einfeldes jaunības dienu draudzene Mirdza Kūlmane: *Maija, tava mūzika man šķiet kā putns ar aizlauztiem spārnieniem, kurš tomēr atkal un atkal jūtas gatavs lidot, brīvi pacelties gaisā.*

Komponistes darbu sarakstā atrodami septiņi opusi ērģelēm solo: *Balāde* (1987), *Trīs noktirnes* (1988), *Crucifixus* (1989), *Iz senseniem laikiem* (1992), *Ave Maria* (1994), *Trīs jūras dziesmas* (1994), *Sanctus* (1999). Lai gan komponiste ir dzimusi ērģelnieces un ērģelbūvētāja ģimenē, ērģelmūzika viņas daiļradē ienāca tikai 80. gadu beigās. Maija Einfelde atzīst, ka ērģeles nepieder

pie viņai tuvākajiem instrumentiem, tomēr ērģelmūzikas radīšanai pievērsusies galvenokārt atkaņotājmākslinieku dēļ. Savulaik interesi par ērģelmūziku komponistē centies raisīt ērģelnieks Tālvāldis Deksnis. Viņš vēlāk kļuva par vairāku M. Einfeldes ērģeļdarbu pirmatskaņotāju. T. Deksnis izceļ M. Einfeldes īpašo domas dziļumu, kas, viņaprāt, atklāj viņu kā “ērģelisku” autori. Savukārt Larisa Bulava, kura kopš pirmo M. Einfeldes ērģeļopusu tapšanas tos iekļāvusi savās koncertprogrammās, akcentē spēcīgo emocionālo lādiņu, kas ļoti aizkustina klausītājus: *Es viņai kā komponistei ticu absolūti visam, vismaz tam, ko es esmu spēlējusi*. Ērģelniece Kristīne Adamaite uzsver spriedzi un sarežģītību, kas rodama M. Einfeldes ērģeļdarbos, tomēr gan darba process, gan rezultāts sniedz gandarījumu.

Maijas Einfeldes ērģelmūzika skan Latvijā un ārpus tās robežām, tiek iemūžināta ierakstos, publicēta izdevniecībās, tomēr komponiste kādā intervijā atzīst: *Es laikam ērģeļu tembru esmu izsmēlusi. Laiks rādīs*.

* Anotācijā izmantoti citāti no avota: “Baiba Jaunslaviete (sast.). *Maija Einfelde dzīvē un mūzikā* (Mūzikas akadēmijas raksti, XIII). Rīga: Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmija, 2016”

Iz senseniem laikiem (1992) vispirms sacerēts klarnešu kvartetam ar nosaukumu *Concertino “Iz senseniem laikiem”* (1992), bet tajā pašā gadā radīta arī tā ērģeļversija – daina *Iz senseniem laikiem*. Komponiste norāda, ka klarnešu kvarteta un ērģeļu tembrā viņa saskata daudz radniecības. Nosaukums *Iz senseniem laikiem* saistīts ar galvenās tēmas mierīgo raksturu – statisku, monotonu skaņu atkārtojumu, kas atgādina teicēja dziedājumu. Interesanti, ka šajā darbā komponiste pielieto savu monogrammu e-f-(e)-d-e, tajā balstot pakāpenisko skaņu uzslāņojumu skaņdarba sākumā.

Trīs noktirnes (1988) atšķirībā no citām šī žanra kompozīcijām M. Einfeldes daiļradē nav radniecīgas ar Friderika Šopēna noktirņu lirismu. Komponiste atzīst, ka drīzāk viņu ietekmējušas Gustava Mālera mūzikas naksnīgās vīzijas. Ērģelnieces Larisas Bulavas skatījumā *Trīs noktirnes* pieder pie komponistes dramatiskākajiem darbiem, savukārt ērģelnieks Aigars Reinis *Trīs noktirņu* ciklu uzskata par vispersoniskāko un intīmāko.

Crucifixus (1989) ir viens no dramatiskākajiem un tumšākajiem M. Einfeldes ērģeļdarbiem. Epigrāfam izmantotas rindas no Marka evaņģēlija 15. nodaļas: *Un tie Viņu sita krustā un izdalīja savā starpā Viņa drēbes, mezdami kauliņus par tām, ko kurš dabūtu*. Par šīm rindām autore saka: *To var attiecināt arī uz manu Dzimteni, mazo Latviju*. Muzikoloģe Baiba Jaunslaviete opusā *Crucifixus* saskata līdzību ar Kšištofa Penderecka neoromantisko sonoriku, savukārt Dace Aperāne, komponiste un mūzikas pētniece (ASV), *Crucifixus* harmonijas salīdzina ar gleznotāja Marka Rotko gleznu tumšo krāsu “blokiem”.

Ave Maria ir viens no pazīstamākajiem Maijas Einfeldes skaņdarbiem, turklāt gan versijā ērģelēm solo, gan korim un ērģelēm. Vispirms *Ave Maria* kā dziesma sieviešu korim ar ērģeļu pavadījumu tika veltīta izcilajai kordirigentei Ausmai Derkēvicai jubilejā (1994), gadu vēlāk tapusi redakcija ērģelēm solo. Vēlāk komponiste aranžējusi *Ave Maria* arī jauktajam korim un ērģelēm. Skaņdarba mainīgajā faktūrā un harmoniskajā valodā gluži kā baznīcas krāsainās vitrāžās, izgaismojot atsevišķas balsis un līnijas, spoguļojas dažāda satura lūgšanu frāzes – no mierpilnām un apskaidrotām līdz aizrautīgām un ekstātiskām. *Tā ir kā vienkāršas lauku meitenes lūgšana baznīcā – bērna paļāvīgs, sirsnīgs skatījums uz dzīvi un tās likteni*, par savu *Ave Maria* teic Maija Einfelde.

Sanctus (1999) pagaidām ir pēdējais komponistes ērģeļu skaņdarbs, veltīts ērģelniecei Martai Čirksei-Ozoliņai. Skaņdarba majestātiskajā vēstījumā gluži kā skaņās izteiktā trīsvienībā satiekas trīs papildinoši tēli: spēcīgas, sludinošas balss monologs, kustīgs, virmojošs pulsācijas slānis un varenu Mesiānisku akordu virknes.

Trīs jūras dziesmas (1994) sākotnēji radušās kā stīgu orķestra darbs *Simfonieta* (1991). Skaņdarba otrajā redakcijā orķestra stīgām pievienojās oboja un mežrags (1995). Par iedvesmas avotu darba tapšanai kļuvusi lībiešu teiksma: *Svētdienas rītā jaunieši gājuši uz baznīcu un jūras krastā redzējuši ganu ar ziliem jūras zirgiem. Vienam no puisiem iegribējies jāt. Gans centies viņu atrunāt, taču neveiksmīgi. Beigās gans uzkāpis vienā zirgā un jaunietis – otrā; tūlīt viss bars auļos meties uz jūru un kopā ar abiem jājējiem nozudis viļņos*. Versija ērģelēm solo izveidota 1994. gadā, tā tapusi prāmja *Estonia* katastrofas iespaidā (1994. gada 28. septembrī vētrā Baltijas jūrā prāmis *Estonia* nogrima un bojā gāja 852 cilvēki). Komponiste ir atzinusi: *Kaut kādā veidā mani iespaidoja šīs briesmīgais sarkofāgs jūras dzelmē*. Salīdzinājumā ar orķestra versiju ērģeļu kompozīcija ir saīsināta, toties dramatiskāka. *Trīs jūras dziesmas* ir cikls, kurā daļas izskan *attacca*. 1. daļa jeb pirmā kancona sākotnēji rada mierīgas jūras ainavas tēlu, ko iezīmē trilleri, rāmas viļņošanās motīvi. Daļas attīstības gaitā ieskanas smagi akcentēti akordi, ko komponiste asociē ar viļņu šļakstiem. 2. kancona ir nevaldāma spēka pārņemta tokāta, enerģiska, draudīga. Tā ataino gan teiksmaino zilo jūras zirgu auļojumu, gan jūras stihisko postošo spēku, kas daļas noslēgumā sasniedz traģisku kulmināciju. Cikla 3. kancona ir kā klusums pēc vētras, skumjas pārdomas par traģisko notikumu. Daļu un ciklu noslēdz jauns šūpojošs motīvs – jūras viļņu šūpla dziesma jūras dzelmē palikušajiem.

Balāde (1987) ir pirmais Maijas Einfeldes skaņdarbs ērģelēm. Opusam ir pievienots veltījums *1905. gada upuru piemiņai* – to komponiste saista gan ar kādu revolūcijas tēmai veltītu Kārļa Skalbes dzejoli, gan ar stāstu par jaunu ganuzēnu, kurš ticis ierauts revolūcijas traģiskajos notikumos. Šo zēnu simbolizē Jāņu dziesmas motīvs, kas, raksturojot pašas komponistes vārdiem, iegūst griezīgu, asiņainu

harmonizāciju. Balāde ir piesātināta ar kontrastiem – tēlainiem, fakturāliem, harmoniskiem. Skarbas noskaņas mijas ar skumju kantilēnu, brāžmainas pasāžas – ar sastingumu. Ērģelnieks Aigars Reinis raksta: *Balāde ir viens no koncertiskākajiem skaņdarbiem Maijas Einfeldes ērģeļu daļradē. Tādu tokātas elementu bagātību, pēkšņu faktūras un noskaņu maiņu latviešu ērģeļmūzikā nez vai izdosies atrast.*

Ilze REINE ir daudzpusīga ērģelniece, kuras repertuārā nozīmīgu vietu ieņem baroka un romantisma laikmeta ērģeļmūzika. Īpaša uzmanība viņas radošajā darbībā veltīta latviešu komponistu daļradei. Ilze Reinei ir bagāta pieredze mūsdienu latviešu mūzikas pirmatskaņojumos – gan solo ērģelēm, gan ērģeļu duetam, kā arī dažādiem kameransambļu sastāviem, visvairāk – ērģelēm un trompetei. Pēdējo gadu laikā tapuši četri kompaktdiski ar latviešu komponistu mūziku, ierakstītas P. Vaska, R. Dubras, I. Zemzara, A. Kalēja u. c. kompozīcijas.

Māksliniece regulāri sadarbojas ar izcilākajiem Latvijas solistiem un profesionālajiem kolektīviem – Latvijas Radio kori, Valsts akadēmisko kori Latvijā; piedalās baroka mūzikas atskaņojumos kopā ar kamerorķestri *Sinfonietta Riga* un ansambli *Bach d'Amour*.

Ilze Reine studējusi ērģeļspēli Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā pie asociētās profesores Larisas Bulavas, 1999. gadā iegūstot maģistra grādu, kā arī Baznīcas mūzikas augstskolā Herfordā (Vācijā, 1993–1995). Profesionālās zināšanas papildinājusi Štutgartes un Hārlemas ērģeļakadēmijās, kā arī meistarklasēs pie ievērojamiem Eiropas ērģelniekiem – Jona Laukvika, Ludgera Lomana, Evalda Koimana un Olivjē Latrī. Improvizācijas prasmes pilnveidojusi pie Jirgena Esla un Pētera Pleņavska.

Kopš 1996. gada Ilze Reine ir Rīgas Sv. Jāņa baznīcas ērģelniece un kora diriģente. Viņa strādājusi par improvizācijas pasniedzēju Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā, pašlaik ir pedagogs Ventspils Mūzikas vidusskolā un Jāzepa Mediņa Rīgas Mūzikas vidusskolā.

Ilze Reine koncertējusi Baltijas valstīs, Francijā, Vācijā, Ungārijā, Zviedrijā, Spānijā un Izraēlā, gūstot atzinību par savu muzikālo meistarību, stilistisko daudzpusību un ieguldījumu latviešu ērģeļmūzikas popularizēšanā.

Albuma ieraksts veikts pie **Rīgas Doma ērģelēm**, kas pieskaitāmas pasaules vērtīgākajiem romantiskajiem instrumentiem. Tās 1883./1884. gadā uzbūvēja vācu ērģeļbūves firma *E. F. Walcker & Co.* Ērģelēm ir 124 registri, 4 manuāļi un pedālis, 6718 stabules, kas izvietotas uz 26 vējlādēm. Rīgas Doma ērģeles savulaik bija lielākās Eiropā un jau ilgāk par gadsimtu tās iedvesmo atskaņotājmāksliniekus un komponistus un sajūsmina klausītājus. Ērģeļu dispozīcija atrodama doms.lv.

